U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců Mgr. Daniely Zemanové, JUDr. Barbary Pořízkové, JUDr. Michala Mazance a JUDr. Lenky Kaniové v právní věci žalobce: **V. B.**, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, odbor azylové a migrační politiky, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 31. 8. 2005, č. j. OAM-1570/VL10-VL02-2005, o udělení mezinárodní ochrany, o kasační stížnosti proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 1. 12. 2006, č. j. 63 Az 110/2005 – 57,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Rozhodnutím ze dne 31. 8. 2005, č. j. OAM-1570/VL10-VL02-2005, Ministerstvo vnitra (dále jen „žalovaný“) zamítlo žádost žalobce (dále jen „stěžovatel“) o udělení azylu jako zjevně nedůvodnou podle § 16 odst. 1 písm. k) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (zákon o azylu), ve znění pozdějších předpisů.

Krajský soud v Ostravě (dále jen „krajský soud“) žalobu stěžovatele proti uvedenému rozhodnutí rozsudkem ze dne 27. 6. 2006, č. j. 63 Az 110/2005 – 32, zamítl. V rámci řízení o kasační stížnosti proti rozsudku krajského soudu stěžovatel požádal o ustanovení zástupce.

Usnesením ze dne 1. 12. 2006, č. j. 63 Az 110/2005 – 57, krajský soud tento návrh zamítl. Písemné vyhotovení usnesení bylo stěžovateli doručováno na adresu, kterou oznámil soudu podáním ze dne 11. 8. 2006 (doručeným soudu 14. 8. 2006). Stěžovatel v tomto podání soud požádal, aby mu veškeré písemnosti ve věci byly doručovány na adresu P., P. 9. Stěžovatel nebyl poštovním doručovatelem na této adrese zastižen, proto byla obálka s doručovanou písemností uložena dne 6. 12. 2006, stěžovateli byla zanechána výzva, aby si zásilku vyzvedl. Stěžovatel na usnesení nijak nereagoval, dne 21. 2. 2007 byla krajskému soudu doručena jeho žádost o náhradní doručení zásilky. Uvedl,

že pobýval mimo Prahu a nestihl převzít korespondenci. Sdělil též novou adresu svého pobytu.

Dne 13. 3. 2007 podal stěžovatel u krajského soudu kasační stížnost proti předmětnému usnesení ze dne 1. 12. 2006. V kasační stížnosti označil jako datum doručení napadeného usnesení den 1. 3. 2007.

Dle ustanovení § 106 odst. 2 s. ř. s. musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí, které je kasační stížností napadáno, zmeškání lhůty pro podání kasační stížnosti nelze prominout.

V daném případě bylo usnesení o neustanovení zástupce č. j. 63 Az 110/2005 – 57 ze dne 1. 12. 2006 stěžovateli doručováno v souladu s § 46 odst. 1, 3 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění platném do 31. 12. 2006 (dále jen „o. s. ř.“), dle něhož *lze fyzické osobě doručit písemnost v bytě, v místě podnikání, na pracovišti, nebo kdekoli bude zastižena*; *nebyla-li fyzická osoba zastižena na adrese uvedené v odstavci 1 a písemnost jí nebyla doručena ani na jiném místě, doručující orgán písemnost, která jí má být doručena do vlastních rukou, uloží*. Krajský soud postupoval v souladu se zákonem, neboť písemnost doručoval na adresu pobytu stěžovatele, kterou mu stěžovatel sám oznámil jako adresu pro doručování (přípis ze dne 11. 8. 2006, č. l. 43 spisu krajského soudu), tato adresa byla též v předmětném období vedena jako místo pobytu stěžovatele v evidenci Policie ČR, Ředitelství služby cizinecké a pohraniční policie, jak bylo potvrzeno přípisy Policie ČR ze dne 13. 12. 2006 (čl. 61 spisu krajského soudu) a ze dne 3. 1. 2007 (č. l. 67 spisu krajského soudu).

Účinnost uložení písemnosti nebyla zpochybněna ani oznámením stěžovatele ze dne 21. 2. 2007, ve kterém soudu sdělil, že se v době doručování zdržoval mimo Prahu. Dle § 46 odst. 6 o. s. ř. je uložení písemnosti neúčinné, jestliže fyzická osoba soudu prokáže, že se v místě doručování nezdržovala v den, kdy nebyla zastižena, a to v době do 3 dnů, nebo, jde-li o písemnost, která má být doručena do vlastních rukou, v době do 10 dnů od uložení. Tato lhůta nebyla stěžovatelem dodržena, neboť k uložení písemnosti došlo 6. 12. 2006, stěžovatel požádal o náhradní doručení dne 21. 2. 2007. Dále je nutno uvést, že pouhým sdělením o zdržování se mimo Prahu není splněna podmínka prokázání, že se adresát v místě doručování v den uložení písemnosti nezdržoval. Stěžovatel nenavrhoval žádné důkazy potvrzující pravdivost tvrzení o jeho nepřítomnosti, jeho tvrzení je navíc velmi nekonkrétní, neboť neobsahuje údaje o přesné době pobytu mimo Prahu a důvod nezdržování se na adrese, kterou soudu uvedl jako adresu pro doručování a která je též vedena cizineckou policií v evidenci pobytu uchazečů o azyl. Z uvedených důvodů Nejvyšší správní soud neshledal uložení písemnosti dne 6. 12. 2006 jako neúčinné.

Nebude-li uložená písemnost vyzvednuta do 3 dnů nebo, jde-li o písemnost, která má být doručena do vlastních rukou, do 10 dnů od uložení, považuje se poslední den lhůty za den doručení, i když se adresát o uložení nedozvěděl; to neplatí, je-li náhradní doručení písemnosti vyloučeno nebo bylo-li uložení písemnosti neúčinné (§ 50c odst. 4 o. s. ř.). V dané věci nebylo náhradní doručení písemnosti vyloučeno, její uložení bylo účinné, proto písemnost obsahující napadené usnesení uložená dne 6. 12. 2006 byla

doručena v souladu s citovaným ustanovením § 50c odst. 4 o. s. ř. v pondělí 11. 12. 2006 (poslední den třídenní lhůty, tj. 9. 12. 2006, připadl na sobotu, kdy lhůta dle § 57 odst. 2 o. s. ř. nemůže skončit).

Počátkem dvoutýdenní lhůty pro podání kasační stížnosti bylo tedy pondělí 11. 12. 2006, její konec připadá na den, který se svým pojmenováním v týdnu shodoval s dnem určujícím počátek běhu lhůty, tj. pondělí 25. 12. 2006. Tento den je však státním svátkem, lhůta pro včasné podání kasační stížnosti proto uplynula v souladu s § 57 odst. 2 o. s. ř. nejblíže následující pracovní den, tj. ve středu 27. 12. 2006. Jestliže kasační stížnost byla podána dne 13. 3. 2007, byla podána po lhůtě, jejíž zmeškání nelze prominout.

Z uvedeného důvodu Nejvyšší správní soud opožděnou kasační stížnost podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., odmítl.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3, větu první, s. ř. s., ve spojení s ustanovením § 120 s. ř. s., podle něhož nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 31. ledna 2008

JUDr. Radan Malík
předseda senátu